

کاهش آکریل آمید در سبزه مینی سرخ کرده تحت پیش تیمارهای مختلف

طلا رهبر ایمانی^۱، لیلا رووفه گری نژاد^{۲*}

۱. دانش آموخته کارشناسی ارشد صنایع غذایی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

۲*. استادیار گروه علوم و صنایع غذایی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

^{*}نویسنده مسئول: l.roufegari@iaut.ac.ir

(دریافت مقاله: ۹۴/۱۰/۶ پذیرش نهایی: ۹۵/۲/۱۵)

چکیده

آکریل آمید در طی فرایندهای حرارتی بالا در مواد غذایی غنی از کربوهیدرات تشکیل می‌گردد. به دلیل اثرات سوء آن بر سلامتی انسان، پیشگیری و کاهش احتمال ایجاد این ترکیب در طی فرآوری مواد غذایی از جهت اینمی مصرف کننده اهمیت زیادی دارد. با توجه به و مصرف بالای سبزه مینی سرخ کرده و فراوانی آکریل آمید در آن، هدف این تحقیق، تعیین اثر پیش تیمارهای مختلف (آنزیم بری در آب مقطر، غوطه وری در محلول کلرید کلسیم (۰/۵ و ۱ درصد) و پوشش دهی با کربوکسی متیل سلوزل (۱ درصد) بر کاهش آکریل آمید و ویژگی های حسی سبزه مینی سرخ شده می باشد. اندازه گیری محتوای آکریل آمید سبزه مینی های سرخ شده در ۱۵۰ درجه سلسیوس به مدت ۷ دقیقه، توسط کروماتوگرافی گازی با آشکارساز یونی شعله ای (GC-FID) صورت گرفت. نتایج نشان داد پیش تیمارها هر یک به تنهایی و به صورت ترکیبی به طور قابل توجهی از تشکیل آکریل آمید در نمونه ها به میزان متغیر ۲۷ تا ۹۰ درصد جلوگیری کردند. بیشترین کاهش آکریل آمید در نمونه های تهیه شده با ترکیب سه پیش تیمار مشاهده شد ($P<0.05$). نمونه آنزیم بری شده، غوطه وری شده در کلرید کلسیم ۰/۵ درصد و پوشش دهی شده با کربوکسی متیل سلوزل نیز بالاترین امتیاز را از نظر ویژگی های حسی کسب کرد ($P<0.05$). به طور کلی اثرات متقابل تیمارهای مورد بررسی بر روی مقدار آکریل آمید سبزه مینی های سرخ کرده معنی دار بود ($P<0.05$) و به نظر می رسد با تلفیق این روش ها، بتوان محصولی با سطح سلامتی بالاتری تولید کرد.

واژه های کلیدی: آکریل آمید، آنзیم بری، سبزه مینی، کربوکسی متیل سلوزل، کلرید کلسیم

مقدمه

سرطان‌های مرتبط با تغذیه، به دلیل وجود آکریل آمید در مواد غذایی می‌باشد. مطالعات و تحقیقات مختلف تومورزایی این ماده در غده تیروئید، پانکراس، کلیه، روده بزرگ، رحم و پستان را در موش و انسان تصدیق می‌نمایند و ایجاد اختلالات در سیستم عصبی توسط آکریل آمید نیز به اثبات رسیده است (Amrein, 2005; Keramat *et al.*, 2011; Praegitzer, 2011; Michalak *et al.*, Boegl *et al.*, 2006). تحقیقات نشان داده است که آکریل آمید (۲پروپن آمید) یک ترکیب شیمیایی سمی و سرطان‌زا است که در غذاهای غنی از کربوهیدرات و حاوی پروتئین کم، که در دماهای بالاتر از ۱۲۰ درجه سلسیوس فرآوری شده‌اند، تشکیل می‌شود (Zeng, 2010). نتایج بررسی‌های انجام شده در زمینه مقدار آکریل آمید موجود در غذاهای مختلف توسط سازمان Food and Drug Administration/FDA (Food and Drug Administration) و سازمان‌های غذایی چندین کشور مشخص کرد که این آلاینده به‌طور گسترده در بسیاری از گروه‌های غذایی مانند فرآورده‌های سیب زمینی سرخ شده مانند چیپس و سیب زمینی سرخ کرده، فرآورده‌های غلات پخته شده مانند بیسکویت، نان، غلات صباحانه برسته شده، شیرینی‌ها و قهوه وجود دارد (Arvanitoyannis & Dionisopoulou, 2014; Zhang *et al.*, 2005; Sivrikaya et al., 2005). آکریل آمید در فرآورده‌های سیب زمینی مانند چیپس و سیب زمینی سرخ کرده فراوان‌تر از دیگر غذاهای فرآوری شده می‌باشد، به‌طوری که در سیب زمینی سرخ کرده مقادیر نسبتاً بالایی از آکریل آمید (۴۲۴ میکروگرم در هر کیلوگرم) گزارش شده است درحالی‌که سیب زمینی‌های پخته

امروزه صنعتی شدن تولید مواد غذایی و روشن شدن تأثیر تغذیه بر روی سلامت جسمی و روحی باعث شده است که بخش قابل توجهی از بیماری‌ها به مصرف مواد غذایی ناسالم ارتباط داده شود (Daraei Garmakhany *et al.*, 2010). در بین اثرات زیانبار متعدد، ترکیبات وارد شده از طریق مواد غذایی که پتانسیل بالقوه سرطان‌زایی دارند، بسیار مورد اهمیت قرار دارند (Wong *et al.*, 2014). آکریل آمید یکی از این ترکیبات می‌باشد که قبل از شناخته شدن آن در مواد غذایی، منبع اصلی دریافت آن علاوه بر محیط‌های کارگری مرتبط با تولید آکریل آمید، دخانیات و آب آشامیدنی ذکر گردیده است (Zeng, 2010). این یافته که غذا مهم‌ترین منع دریافت آکریل آمید برای انسان می‌باشد، نگرانی وسیعی را در سطح بین‌المللی به دنبال داشته است، زیرا سازمان بین‌المللی تحقیقات سرطان در سال ۱۹۹۴ آکریل آمید را به عنوان یک ماده سرطان‌زا احتمالی برای انسان معرفی کرد و سازمان غذا و کشاورزی سازمان Food and Agriculture (Food and Agriculture Organization/FAO) و سازمان جهانی بهداشت (World Health Organization/WHO) دریافت روزانه آکریل آمید در کشورهای پیشرفته را بین ۰/۳ تا ۲ میکروگرم به ازای کیلوگرم وزن بدن تخمین زده‌اند (میانگین وزن ۷۰ کیلوگرم در نظر گرفته شده است) و این در حالی است که حداقل میزان دریافت آکریل آمید، ۱ میکروگرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن در روز توصیه شده است (Mestdagh, 2007). سازمان جهانی بهداشت اعلام کرده است که یک سوم از

(Pedreschi, 2008; Knol, 2008). بررسی‌های کمیته (Ali *et al.*, 2012) را در کاهش محتوای آکریل آمید محصول تولید شده بیان کرد.

با توجه به مطالب عنوان شده، در این پژوهش اثر پیش‌تیمار آنزیم‌بری، غوطه‌وری در محلول کلرید کلسیم و پوشش‌دهی با کربوکسی متیل سلولز به دو صورت مستقل و متقابل بر کاهش محتوای آکریل آمید سیب‌زمینی‌های سرخ شده بررسی و ویژگی‌های حسی محصول در راستای تولید فرآورده‌ای سالم و افزایش ایمنی و سلامتی مصرف کننده ارزیابی گردید.

مواد و روش‌ها

- مشخصات سیب‌زمینی و روغن مورد استفاده

برای تهیه نمونه‌های آزمایشی سیب‌زمینی رقم آگریا تهیه و تا زمان آزمایش در دمای ۱۰ درجه سلسیوس نگهداری شد. برای سرخ کردن نمونه‌ها از روغن مایع مخصوص سرخ کردنی نینا (مخلوطی از روغن‌های آفتابگردان، سویا، پنبه دانه و کلزا) استفاده شد. کربوکسی متیل سلولز مورد استفاده متعلق به شرکت سانروس ژاپن بود. سایر مواد شیمیایی مورد استفاده متعلق به شرکت مرک آلمان بودند.

- انجام پیش‌تیمارها و آماده‌سازی نمونه‌ها

سیب‌زمینی‌ها پس از شستشو و پوست‌گیری، به قطعاتی با ابعاد $5 \times 1 \times 1$ سانتی‌متر برش داده شده و به منظور حذف نشاسته سطحی به مدت ۱ دقیقه در آب مقطر شستشو و خیسانده شدند و آب اضافی سیب‌زمینی‌ها با استفاده از کاغذ صافی گرفته شد. سپس مقدار ۵۰ گرم سیب‌زمینی تحت پیش‌تیمارهای

نشده و حرارت ندیده فاقد این ترکیب می‌باشد مشترک متخصصان سازمان غذا و کشاورزی سازمان ملل متحده و سازمان جهانی بهداشت افزودنی‌های غذایی (Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives/JECFA) تأیید نمود که آکریل آمید آلاینده غیرعمدی است که در طول پخت ایجاد می‌شود و حذف آن از غذا غیرممکن به نظر می‌رسد. با توجه به توسعه روزافرون صنایع تولید فرآورده‌های سیب‌زمینی سرخ شده و مصرف بالای این محصولات در جهان، این کمیته توصیه نمود که صنایع غذایی باید به سمت کاهش مقدار آکریل آمید در گروه‌های غذایی محتمل مانند چیپس و سیب‌زمینی سرخ کرده پیش رود و این رهنمود باید برای کمک به مصرف کنندگان به منظور کاهش مقادیر تولید شده در غذاهای خانگی گسترش یابد (Pedreschi & Zuñiga, 2009).

تشکیل آکریل آمید در مواد غذایی تحت تأثیر عوامل متعددی قرار می‌گیرد: از جمله درجه حرارت، زمان فرآیند، غلظت واکنش دهنده‌هایی مانند آسپاراژین و قندهای احیاکننده، مقدار رطوبت و مقدار روغن مورد استفاده برای سرخ کردن و... (Knol, 2008; Pedreschi, 2008). با توجه به اهمیت سلامت و ایمنی مصرف کنندگان، پژوهش‌های متعددی در زمینه کاهش میزان آکریل آمید در سیب‌زمینی سرخ شده صورت گرفته است که می‌توان تأثیر غوطه‌وری تکه‌های سیب زمینی در آب (Morales *et al.*, 2008; Pedreschi *et al.*, 2007; Gökmen, 2007) و (and Şenyuva, 2007; Lindsay and Jang, 2005 Zeng *et al.*, 2010) پوشش‌دهی با صمغ‌های مختلف (

پوشش دهی، نمونه ها در محلول کربوکسی متیل سلولز ۱ درصد در دمای اتاق به مدت ۶۰ دقیقه و با نسبت ۳ به ۱ غوطه ور شدند (Christova *et al.*, 2012). سرخ کردن نمونه های آماده شده، تحت دمای ۱۵۰ درجه سلسیوس و مدت ۷ دقیقه انجام و پس از انجام هر تیمار، روغن تعویض گردید.

مختلف (مطابق با جدول ۱) قرار گرفت. آنزیم بری نمونه ها، در دمای ۵۰ درجه سلسیوس به مدت ۸۰ دقیقه انجام شد. برای پیش تیمار غوطه وری در کلرید کلسیم، سیب زمینی ها به مدت ۶۰ دقیقه در دمای ۲۵ درجه سلسیوس در محلول های کلرید کلسیم با غلظت های ۰/۵ و ۱ درصد وزنی - وزنی غوطه ور شدند. برای

جدول (۱)- ترکیب تیمارهای تهیه شده

شماره تیمار	آنزیم بری با آب	غوطه وری در کلرید کلسیم (%)	پوشش دهی با CMC/%
۱	+	۰	+
۲	+	۰	-
۳	+	۰/۵	+
۴	+	۰/۵	-
۵	+	۱	+
۶	+	۱	-
۷	-	۰	+
۸	-	۰	-
۹	-	۰/۵	+
۱۰	-	۰/۵	-
۱۱	-	۱	+
۱۲	-	۱	-

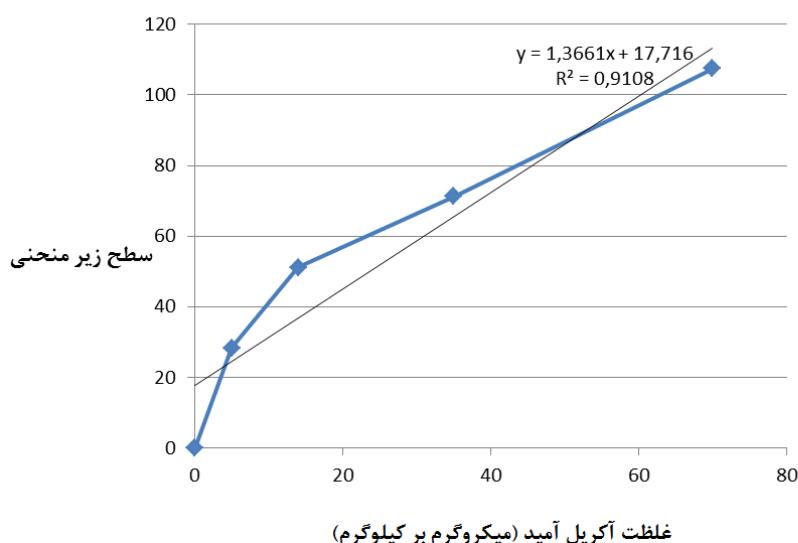
علامت - و + به ترتیب به معنی به کار گیری و عدم به کار گیری روش های مندرج در جدول می باشد.

۴۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوز گردید. فاز رویی (supernatant) توسط سرنگ نایلونی ۰/۴۵ میکرومتر فیلتر و برای خالص سازی (Clean up) و آنالیز ذخیره شد. برای خالص سازی بهتر آنالیت، ۲ میلی لیتر محلول (Solid-phase extraction) فاز جامد oasis HLB ,3 ml/60 mg (نوع SPE)

- آنالیز محتوای آکریل آمید نمونه ها برای اندازه گیری میزان آکریل آمید تشکیل شده در نمونه ها، ۱ گرم از سیب زمینی های سرخ شده خرد و همگن شده با ۱۰ میلی لیتر محلول آب و ۰/۱ درصد اسید فرمیک به مدت ۲۰ دقیقه مخلوط شد و سپس در دمای ۵ درجه سلسیوس به مدت ۱۵ دقیقه با سرعت

گردید: دمای ستون در ابتدا به مدت ۰/۵ دقیقه در ۱۰۰ درجه سلسیوس ثابت نگه داشته شد. سپس دما با سرعت ۱۵ درجه سلسیوس بر دقیقه افزایش یافت تا دمای ستون به ۲۰۵ درجه سلسیوس برسد. گاز هلیوم به عنوان گاز حامل با فشار ثابت ۰/۷ مگاپاسکال با سرعت خطی ۱/۴ میلی لیتر در دقیقه در داخل ستون جریان داشت. مقادیر آکریل آمید نمونه ها از طریق منحنی کالیبراسیون حاصل از تزریق نمونه های استاندارد آکریل آمید با خلوص ۹۹/۸ درصد در غلظت های ۵، ۱۴، ۳۵ و ۷۰ میکروگرم بر کیلوگرم رسم شد و سطح زیر منحنی های به دست آمده محاسبه گردید (شکل ۱).

Waters، آمریکا) عبور داده شد. سپس شستشوی کارتیج ابتدا با ۱۰-۰/۵ میلی لیتر آب و سپس با ۲ میلی لیتر استون انجام شد (Perkin, 2004). مقدار ۱ میکرولیتر از محلول حاصل از فرآیند SPE با استفاده از سرنگ ویژه تزریق به دستگاه کروماتوگرافی Gas /GC-FID (Chromatography flame ionization detector 68-20 Agilent، آمریکا) به صورت خالص تزریق شد. ستون استفاده شده در این دستگاه از نوع مویین (HP5) به طول ۳۰ متر، قطر ۰/۲۵ میلی متر و ضخامت فیلم ۰/۲۵ میکرومتر بود. دمای محفظه تزریق ۲۳۰ درجه سلسیوس و دمای آشکارساز ۲۶۰ درجه سلسیوس و برنامه دمایی آون به شرح ذیل تنظیم

شکل (۱)- منحنی کالیبراسیون آکریل آمید به همراه معادله محاسبه آن

حاصل از ارزیابی ویژگی‌های حسی نیز با آزمایش فاکتوریل $(2 \times 3 \times 2)$ در قالب طرح بلوک کاملاً تصادفی تجزیه و تحلیل گردید. آنالیز آماری داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SAS ۹/۱ صورت گرفت. پس از تجزیه و تحلیل داده‌ها مقایسه بین میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ($P < 0.05$) انجام شد. به منظور رسم منحنی‌ها از نرم‌افزار Excel ۲۰۱۳ استفاده شد. در این تحقیق کلیه آزمایش‌ها در دو تکرار انجام گرفت.

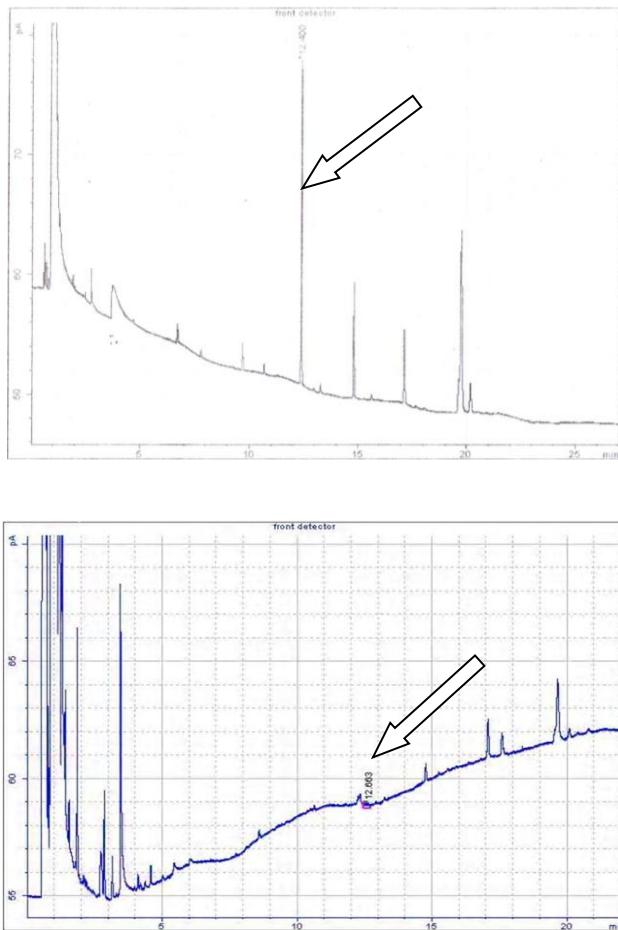
یافته‌ها

- نتایج اندازه‌گیری محتوای آکریل آمید نمونه‌ها با توجه به مطالعات قبلی انجام شده، انتظار می‌رود مقدار آکریل آمید با انجام پیش تیمارهای مختلف نسبت به انواع شاهد کاهش یابد. در شکل (۲) نمونه‌ای از کروماتوگرام مربوط به آنالیز نمونه‌ها و استاندارد آکریل آمید نشان داده شده است که به‌وضوح کاهش سطح زیر منحنی پیک مربوط به آکریل آمید در مقایسه الگوی کروماتوگرافی نمونه استاندارد آکریل آمید با سیب زمینی سرخ شده دارای پیش تیمار مشاهده می‌شود. همچنین زمان ماند (Retention Time) برای اندازه‌گیری آکریل آمید 12 ± 0.15 دقیقه تعیین گردید.

- ارزیابی حسی نمونه‌های سیب زمینی سرخ شده در این تحقیق از ۳۰ نفر از دانش‌آموزان ابتدایی برای انجام ارزیابی حسی استفاده شد. برای ارزیابی کیفیت نمونه‌های سیب زمینی سرخ شده و تعیین میزان پذیرش نمونه‌های تولید شده از آزمون هدونیک پنج نقطه‌ای استفاده شد. نمونه‌های سیب زمینی در ظروف یکبار مصرف با شماره‌های سه رقمی تصادفی مشخص و روی میز به صورت کاملاً تصادفی چیده شدند. قبل از انجام هر آزمون به هر ارزیاب راهنمایی لازم در مورد نحوه انجام آزمون و مصرف کراکر و آب ولرم بعد از صرف هر نمونه ارایه گردید. شاخص‌هایی که توسط ارزیابان مورد ارزیابی قرار گرفت عبارت بودند: بافت، طعم و رنگ. برای بافت خصوصیاتی از قبیل تردی، برش‌پذیری در دهان و نداشتن چروکیدگی مدنظر ارزیابان قرار گرفت و در خصوص رنگ، یکنواختی، دارا نبودن تکه‌های سوخته و یا نیخته بررسی شد.

- تجزیه و تحلیل آماری

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها برای بررسی تأثیر پیش تیمارهای آنژیم بری، غوطه‌وری در کلریدکلسیم و پوشش دهی با کربوکسی متیل سلولز بر میزان آکریل آمید سیب زمینی‌های سرخ شده با آزمایش فاکتوریل $(2 \times 3 \times 2)$ در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام گردید. داده‌های

شکل (۲)- کروماتوگرام GC-FID بدست آمده برای آکریل آمید استاندارد (بالا) و نمونه ها (پایین) پیک مربوط به آکریل آمید با پیکان نمایش داده شده است.

پوشش دهی با کربوکسی متیل سلولز بر روی میزان آکریل آمید معنی دار می باشد ($P < 0.05$). در بررسی اثرات متقابل نیز تنها اثر متقابل آنزیم بری و غوطه وری با کلرید کلسیم از نظر آماری معنی دار نبوده در حالی که سایر روش های ترکیبی اثرات متقابل قابل ملاحظه ای نشان داده اند.

جدول (۲) نتایج آنالیز واریانس و جدول (۳) مقایسه میانگین های تأثیر پیش تیمارهای مختلف (آنزیم بری، غوطه وری در کلرید کلسیم و پوشش دهی با کربوکسی متیل سلولز) بر میزان آکریل آمید سیب زمینی سرخ شده را نشان می دهد. نتایج بیانگر آن هستند که تأثیر اثرات اصلی آنزیم بری، غوطه وری در کلرید کلسیم و

جدول (۲)- آنالیز واریانس (میانگین مربوطات) تأثیر پیش تیمارهای مختلف (آنزیم بری، غوطه وری در

کلرید کلسیم و پوشش دهی با کربوکسی متیل سلولز) بر میزان آکریل آمید سیب زمینی سرخ شده

محتوای آکریل آمید ($\mu\text{g/kg}$)	درجه آزادی	منبع تغییر
۴۲۳۴/۹۷ ^{**}	۱	آنزیم بری (A)
۲۰۸/۷۷ [*]	۲	غوطه وری در کلرید کلسیم (B)
۱۱۵۷/۷۷ ^{**}	۱	پوشش دهی با کربوکسی متیل سلولز (C)
۸۷/۴۵ ^{ns}	۲	A×B
۲۳۱/۶۶ [*]	۱	A×C
۱۸۶/۱۰ [*]	۲	B×C
۱۹۲/۲۴ [*]	۲	A×B×C
۳۴/۰۱	۱۲	خطا
۲۰/۴۲	-	ضریب تغییرات

** اختلاف معنی داری در سطح احتمال ۱ درصد، * اختلاف معنی داری در سطح احتمال ۵ درصد،

^{ns} اختلاف غیر معنی دار

جدول (۳)- مقایسه میانگین ها برای بررسی تأثیر تیمارها بر محتوای آکریل آمید سیب زمینی سرخ شده

محتوای آکریل آمید ($\mu\text{g/kg}$)	پوشش دهی CMC (%)	غوطه وری در با آب (%)	آنزیم بری کلرید کلسیم (%)	شماره تیمار
۲۱/۱۳۲±۱/۲۲۷ ^{ef}	+	•	+	۱
۲۸/۵۵۰±۰/۸۶ ^{cde}	-	•	+	۲
۷/۲۸۱±۲/۴۶ ^g	+	۰/۵	+	۳
۱۴/۷۹۰±۰/۲۴۹ ^{fg}	-	۰/۵	+	۴
۶/۸۹۸±۰/۳۹۹ ^g	+	۱	+	۵
۱۳/۹۹۹±۰/۰۱۹ ^{fg}	-	۱	+	۶
۲۲/۷۱۷±۰/۶۸۵ ^{def}	+	•	-	۷
۶۵/۱۷۹±۱۸/۹۷۱ ^a	-	•	-	۸
۳۶/۹۱۷±۰/۳۸۸ ^{bc}	+	۰/۵	-	۹
۴۷/۵۴۴±۵/۳۸۱ ^b	-	۰/۵	-	۱۰
۳۵/۷۳۹±۰/۷۲۶ ^{bcd}	+	۱	-	۱۱
۴۲/۹۶۴±۳/۰۸۳ ^b	-	۱	-	۱۲

علامت - و + به ترتیب به معنی به کار گیری و عدم به کار گیری روش های مندرج در جدول می باشد.

ویژگی های حسی سیب زمینی های سرخ شده نشان می دهد. نتایج بیانگر آن هستند که تأثیر اثرات اصلی و مجزای آنزیم بری، غوطه وری در کلرید کلسیم و

- نتایج ارزیابی ویژگی های حسی جدول ۴ نتایج آنالیز واریانس و جدول ۵ مقایسه میانگین های تأثیر پیش تیمارهای مختلف را بر

پوشش دهی با کربوکسی متیل سلولز و همچنین اثرات متقابل آنها بر ویژگی های حسی نمونه ها معنی دار بوده است.

جدول (۴) - آنالیز واریانس (میانگین مربعات) تأثیر پیش تیماره ای مختلف (آنزیم بری، غوطه وری در کلرید کلسیم و پوشش دهی با کربوکسی متیل سلولز) بر ویژگی های حسی سبب زمینی سرخ شده

منبع تغییر	درجه آزادی	بافت	طعم	رنگ
آنزیم بری (A)	۱	۹/۷**	۲/۴**	۴۵/۰/۶**
غوطه وری در کلرید کلسیم (B)	۲	۹/۰۲**	۱۹/۰۲**	۲/۲۲**
پوشش دهی با کربوکسی متیل سلولز (C)	۱	۰/۷**	۰/۶**	۱۴۰/۴۳**
AxB	۲	۰/۳۵**	۲/۱۵**	۵/۷۷**
AxC	۱	۰/۶**	۰/۶**	۳۰/۰/۵۸**
BxC	۲	۰/۳۵**	۰/۳۵*	۳/۲۸*
AxBxC	۲	۰/۳۵**	۰/۳۵*	۲۰/۰/۷۵**
بلوک	۴	۳/۳۲**	۲/۶۷**	۶/۷۹**
خطا	۴۴	۰/۰۱۷	۰/۰۷۶	۰/۱۰۷
ضریب تغییرات	-	۳/۳۴	۷/۵۱	۱۰/۰/۰۱**

** اختلاف معنی داری در سطح احتمال ۱ درصد، * اختلاف معنی داری در سطح احتمال ۵ درصد، ^{ns} اختلاف غیر معنی دار

جدول (۵) - مقایسه میانگین ها برای بررسی تأثیر تیمارها بر ویژگی های حسی سبب زمینی سرخ شده

تیمار	شماره	آنزیم بری	غوطه وری در CMC با ۱٪	پوشش دهی با آب	کلسیم کلرید (%)	بافت	طعم	رنگ
۱	۱	+	*	*	*	۴/۶±۰/۵۴۷ ^b	۳/۶±۰/۵۴۷ ^b	۴/۶±۰/۵۴۷ ^a
۲	۲	-	*	*	*	۳/۶±۰/۵۴۷ ^b	۳/۶±۰/۵۴۷ ^b	۴/۶±۰/۵۴۷ ^a
۳	۳	+	۰/۵	*	*	۴/۸±۰/۴۴۷ ^a	۴/۶±۰/۵۴۷ ^a	۴/۶±۰/۵۴۷ ^a
۴	۴	-	۰/۵	*	*	۳/۶±۰/۵۴۷ ^b	۳/۶±۰/۵۴۷ ^b	۴/۶±۰/۵۴۷ ^a
۵	۵	+	۱	*	*	۴/۸±۰/۴۴۷ ^a	۲/۸±۰/۴۴۷ ^c	۳/۶±۰/۵۴۷ ^c
۶	۶	-	۱	*	*	۴/۴±۰/۵۴۷ ^a	۲/۶±۰/۵۴۷ ^{cd}	۳/۶±۰/۵۴۷ ^c
۷	۷	+	*	-	-	۳/۴±۰/۵۴۷ ^{bc}	۴/۶±۰/۵۴۷ ^a	۳/۶±۰/۵۴۷ ^c
۸	۸	-	*	-	-	۱±۰ ^e	۴/۶±۰/۵۴۷ ^a	۴/۶±۰/۵۴۷ ^a
۹	۹	+	۰/۵	-	-	۳±۰ ^c	۴/۶±۰/۵۴۷ ^a	۳/۶±۰/۵۴۷ ^c
۱۰	۱۰	-	۰/۵	-	-	۲±۰ ^d	۴/۶±۰/۵۴۷ ^a	۳/۸±۰/۴۴۷ ^b
۱۱	۱۱	۱	-	-	-	۳±۰ ^c	۲/۴±۰/۵۴۷ ^d	۲/۶±۰/۵۴۷ ^d
۱۲	۱۲	۱	-	-	-	۲±۰ ^d	۲/۴±۰/۵۴۷ ^d	۲/۶±۰/۵۴۷ ^d

علامت - و + به ترتیب به معنی به کارگیری و عدم به کارگیری روش های مندرج در جدول ۱ می باشد.

حروف مشابه در هر ستون نشانده نهاد عدم اختلاف معنی دار بین تیمارها در سطح احتمال ۰/۰۵ می باشد.

بحث و نتیجه گیری

- محتوای آکریل آمید

می یابد و در نتیجه محتوای آکریل آمید سیب زمینی های سرخ کرده پس از سرخ کردن کاهش می یابد. همچنین آنزیم بری باعث غیر فعال شدن آنزیم های مؤثر در شکستن کربوهیدرات های موجود در ماده غذایی و تولید قند های پیش ساز آکریل آمید نیز می شود. این نتایج Pedreschi (2004)، Viklund *et al.*, (2004) و میکلاند و همکاران (Morales *et al.*, 2008) و مراالس و همکاران (Pedreschi *et al.*, 2010) در راستای یافته های پدرسچی و همکاران قرار داشت.

تکه های سیب زمینی غوطه ور شده در محلول های کلرید کلسیم ۰/۵ و ۱ درصد در دمای ۲۵ درجه سلسیوس به مدت ۶۰ دقیقه به ترتیب حاوی ۴۴/۵۴ و ۹۶/۴۲ میکرو گرم آکریل آمید در کیلو گرم سیب زمینی می باشند که در مقایسه با نمونه شاهد مقدار آکریل آمید به ترتیب ۲۷ و ۳۴ درصد کاهش نشان می دهد که با یافته های پدرسچی و همکاران مطابقت داشت (Pedreschi *et al.*, 2010). دلیل این اتفاق، کاهش پیش سازه های آکریل آمید و کاهش pH نمی باشد، بلکه دلیل آن می تواند حضور کاتیون های یک و دو ظرفیتی کلسیم باشد. کلسیم با آسپاراژین واکنش داده و از شکل گیری شیف (باز) آسپاراژین، و به این ترتیب از تشکیل آکریل آمید، در طی حرارت دهی جلوگیری می کند. همچنین فعالیت آبی سطح تکه های سیب زمینی بر مکانیسم تشکیل آکریل آمید در حین سرخ کردن تأثیر می گذارد و ممکن است این پیش تیمار منجر به کاهش فعالیت آبی شود و در نتیجه محتوای آکریل آمید کاهش یابد. به علاوه تحقیقات نشان دهنده است که کلرید کلسیم و کلرید سدیم جذب روغن را در حین سرخ

به طور کلی مکانیسم های پیشنهاد شده جهت تأثیر هیدروکلوزیدها بر کاهش آکریل آمید را می توان در موارد زیر خلاصه کرد: ۱) هیدروکلوزیدها با ایجاد لایه محافظ، انتقال حرارت در طول حرارت دهی را کاهش داده و منجر به کاهش آکریل آمید می شود، ۲) هیدروکلوزیدها بر واکنش پیش سازه های آکریل آمید (قند و آمینواسید) تأثیر می گذارند، ۳) هیدروکلوزیدها با تغییر در مقدار آب (کاهش از دست دادن آب) محتوای آکریل آمید را کاهش می دهند زیرا در طول سرخ کردن، آکریل آمید در بخش هایی از مواد غذایی که حاوی آب کمتری است، بیشتر تشکیل می شود (Zengh *et al.*, 2010).

محتوای آکریل آمید در نمونه های آنزیم بری شده ۲۸/۵۵ میکرو گرم آکریل آمید در کیلو گرم سیب زمینی در مقایسه با نمونه های آنزیم بری نشده ۶۵/۱۷۹ میکرو گرم در کیلو گرم) بود که منجر به کاهش ۵۶ درصدی آکریل آمید شد. دلیل این کاهش می تواند کاهش محتوای قند و آسپاراژین (ترکیبات اصلی برای تشکیل آکریل آمید) تکه های سیب زمینی در طی آنزیم بری باشد که در نهایت منجر به کاهش محتوای آکریل آمید بعد سرخ کردن می شود (Seal *et al.*, 2008). آنزیم بری طولانی مدت منجر به کاهش بیشتر مقدار قند و محتوای آسپاراژین قبل از سرخ کردن و به تبع آن کاهش بیشتر آکریل آمید تکه های سیب زمینی بعد از سرخ کردن شده است. نه تنها گلوکز، بلکه محتوای آسپاراژین نیز با افزایش زمان آنزیم بری به شدت کاهش

در کیلوگرم) در مقایسه با نمونه شاهد (۶۵/۱۷۹ میکروگرم در کیلوگرم) کاهش ۶۷ درصد در آکریل آمید مشاهده شد. تکه های سیب زمینی غوطه ور شده در محلول های کلرید کلسیم ۰/۵ و ۱ درصد و پوشش داده شده با کربوکسی متیل سلولز ۱ درصد (به ترتیب ۴۳ و ۳۶/۹۱۷ و ۳۵/۷۳۹ میکروگرم در کیلوگرم) کاهش ۴۵ درصدی آکریل آمید نشان دادند. تکه های سیب زمینی های آنزیم بری شده و غوطه وری شده در محلول کلرید کلسیم ۰/۵ و ۱ درصد نیز با داشتن مقدار آکریل آمید ۱۴/۷۹۰ و ۱۳/۹۹۹ میکروگرم در کیلوگرم به ترتیب منجر به کاهش ۷۷ و ۷۸ درصد آکریل آمید تکه های سیب زمینی سرخ شده نسبت به نمونه شاهد شدند. ترکیب سه پیش تیمار آنزیم بری، غوطه وری شده در محلول کلرید کلسیم (۰/۵ و ۱ درصد) و پوشش دهنده با کربوکسی متیل سلولز ۱ درصد با داشتن مقادیر آکریل آمید ۶/۱۸۲ و ۶/۸۹۸ میکروگرم در کیلوگرم در مقایسه با نمونه شاهد، به ترتیب منجر به کاهش ۹۰ و ۸۹ درصدی آکریل آمید تکه های سیب زمینی سرخ شده در دمای ۱۵۰ درجه سلسیوس به مدت ۷ دقیقه شد که نشان دهنده کارایی بالای استفاده از پیش تیمار به عنوان مانع (هردل) در جلوگیری از تشکیل آکریل آمید در سیب زمینی سرخ شده می باشد.

پیش تیمار آنزیم بری منجر به بهبود بافت سیب زمینی سرخ شده شد و تأثیر منفی جزئی بر طعم سیب زمینی سرخ شده داشت، در حالی که این فرآیند باعث بهبود رنگ سیب زمینی سرخ شده شده است. در بین ویژگی های حسی، نمونه های آنزیم بری شده نسبت به

کردن کاهش می دهند که این امر نیز می تواند یک عامل مؤثر بر کاهش شکل گیری آکریل آمید در مواد غذایی سرخ شده باشد. مراالس و همکاران نیز بیان کردند غوطه وری در محلول سدیم کلرید ۰/۱ درصد قبل از سرخ کردن، منجر به کاهش ۹۰ درصدی آکریل آمید و ۲۷ درصدی مقدار روغن چیپس ها می شود (Morales et al., 2008). اسمیال و همکاران نیز با آنزیم بری تکه های سیب زمینی در محلول های کلرید کلسیم، کلرید منیزم، کلرید سدیم ۰/۱ مولار در دمای اتاق ۲۵ به مدت ۶۰ دقیقه، به این نتیجه رسیدند که مقدار آکریل آمید نمونه ها به ترتیب ۹۱/۴۱، ۸۸/۹۸، ۹۳/۴۳ درصد کاهش یافت و کلرید کلسیم تأثیر بیشتری در کاهش آکریل آمید داشت (Ismial et al., 2013).

محتوای آکریل آمید در نمونه های پوشش داده شده با کربوکسی متیل سلولز (۲۲/۷۱۷ میکروگرم در کیلوگرم) و در نمونه های فاقد پوشش (۶۵/۱۷۹ میکروگرم در کیلوگرم) بدست آمد که مقایسه این مقدار کاهش ۶۵ درصدی آکریل آمید در تکه های سیب زمینی سرخ شده در دمای ۱۵۰ درجه سلسیوس به مدت ۷ دقیقه را در طی پیش تیمار پوشش دهنده نشان می دهد که مطابق با مطالعات زنگ (Zeng, 2010) و علی و همکاران (Ali et al, 2012) بود. دلیل این مساله نیز عمل هیدروکلورئیدها به عنوان مانع در برابر افت مقدار آب و کاهش جذب روغن در طی سرخ کردن و بنابراین کاهش مقدار آکریل آمید تشکیل شده می باشد.

در بررسی استفاده از پیش تیمار های ترکیبی مشاهده شد تکه های سیب زمینی آنزیم بری شده و پوشش داده شده با کربوکسی متیل سلولز ۱ درصد (۲۱/۱۳۲ میکروگرم

طبعیتاً این نتایج با نتایج بدست آمده از اندازه گیری محتوای آکریل آمید مطابقت دارد زیرا یکی از مهم‌ترین مسیرهای تشکیل آکریل آمید وقوع واکنش میلارد می‌باشد که افزایش سرعت این واکنش، رنگ رانیز دستخوش تغییر می‌کند. پیش تیمار غوطه‌وری در محلول کلرید کلسیم ۱ درصد به تنها یک و همراه با پوشش دهی با کربوکسی متیل سلولز کمترین امتیاز بافت و طعم را به خود اختصاص داده است ($P < 0.05$).

در خصوص تأثیر پیش تیمار پوشش دهی با کربوکسی متیل سلولز بر روی بافت، تأثیر منفی جزئی مشاهده شد و باعث سفت شدن مختصر بافت سیب زمینی سرخ شده گردید. در خصوص طعم و رنگ، ارزیابان حسی امتیاز بیشتری برای سیب زمینی‌های پوشش دهی شده با کربوکسی متیل سلولز در مقایسه با نوع غیر پوشش دهی شده دادند. نتایج حاصله در مورد رنگ این نمونه‌ها نیز منطبق با نتایج ارزیابی آکریل آمید می‌باشد زیرا پوشش دهی با کربوکسی متیل سلولز بر واکنش قهوه‌ای شدن میلارد تأثیر داشته و محتوای آکریل آمید کاهش می‌یابد که نهایتاً بهبود رنگ سیب زمینی‌ها را باعث خواهد شد.

نتایج بدست آمده نشان داد آنزیم‌بری باعث کاهش معنی‌دار محتوای آکریل آمید در سیب زمینی سرخ کرده شد، اما بر روی طعم محصول اثر نامطلوب داشت. تأثیر غوطه‌وری در محلول‌های کلرید کلسیم بر کاهش محتوای آکریل آمید در سیب زمینی سرخ کرده معنی‌دار بود اما این کاهش تحت تأثیر غلظت مورد استفاده قرار نداشت. برخلاف این مسئله، ویژگی‌های حسی تحت تأثیر غلظت کلرید کلسیم قرا گرفت و با افزایش غلظت

نمونه‌های آنزیم‌بری نشده فقط در مورد طعم امتیاز پایین‌تری از سوی ارزیابان دریافت کردند که دلیل این مسئله به خاطر کاهش تردی نمونه‌های آنزیم‌بری شده به نرم شدن بافت در اثر حرارت دهی اولیه قبل از سرخ کردن مربوط می‌شود که مطابق با یافته‌های مرالس و همکاران بود (Morales *et al.*, 2005).

پیش تیمار غوطه‌وری با کلرید کلسیم ۰/۵ درصد تأثیر منفی چندانی بر بافت سیب زمینی سرخ شده نمی‌گذارد ولی پیش تیمار غوطه‌وری در کلرید کلسیم ۱ درصد تأثیر منفی بر بافت سیب زمینی سرخ شده داشته و منجر به سفت شدن سیب زمینی‌ها شده است. دلیل این مساله را می‌توان چنین تفسیر کرد که پیش تیمار غوطه‌وری تکه‌های سیب زمینی در محلول کلرید کلسیم قبل از سرخ کردن باعث فعال شدن آنزیم پکتین متیل استراز می‌شود و پیوند متیل با گروه کربوکسیل شکسته می‌شود و گروه کربوکسیل با کلسیم پیوند برقرار کرده و باعث استحکام بافت می‌شود. درنتیجه ساختار بافت سیب زمینی در مقابل آسیب‌های فرآیند سرخ کردن توسط واکنش بین کلسیم و پکتین سیب زمینی بهبود می‌یابد. پیش تیمار غوطه‌وری با کلرید کلسیم ۰/۵ درصد منجر به بهبود طعم سیب زمینی سرخ شده می‌شود زیرا غوطه‌وری در کلرید کلسیم ۰/۵ درصد منجر به ایجاد مزه نمکی مطلوب می‌شود که نیاز به نمک زنی بعد از پختن نخواهد داشت، ولی پیش تیمار غوطه‌وری در کلرید کلسیم ۱ درصد تأثیر منفی بر طعم سیب زمینی سرخ شده داشت زیرا باعث ایجاد پس مزه نامطلوب شده است. غوطه‌وری با کلرید کلسیم ۰/۵ و ۱ درصد باعث بهبود رنگ سیب زمینی سرخ شده شده است که

آنزیم بری شده، غوطه‌وری شده در کلرید کلسیم ۰/۵ درصد و پوشش دهی شده با کربوکسی متیل سلولز به دست آمد. اثرات متقابل تیمارهای مورد بررسی بر مقدار آکریل آمید سیب زمینی‌های سرخ کرده معنی دار بود و به نظر می‌رسد که با تلفیق این روش‌ها بسته به شرایط واحدهای تولیدی بتوان محصولی با سطح ایمنی بالاتری تولید کرد.

افت طعمی و بافتی مشاهده گردید. پوشش دهی با کربوکسی متیل سلولز باعث کاهش محتوای آکریل آمید در سیب زمینی سرخ کرده شد اما بافت این سیب زمینی‌ها نیز در مقایسه با نوع پوشش دهی نشده، امتیاز نسبتاً کمتری را از ارزیابان دریافت کردند. به طور کلی، بیشترین کاهش در محتوای آکریل آمید بدون تأثیر نامطلوب بر روی ویژگی‌های حسی در تیمار

منابع

- Ali, H., Abdel-Razek, A., Kamil, M. (2012). Effect of pre-frying treatments of French fried potatoes to achieve better oil uptake reduction for health and technological aspects. *Journal of Applied Sciences Research*, 8(10): 5018-5024.
- Amrein, T. M. (2005). Systematic studies on process optimization to minimize acrylamide contents in food. *Swiss Federal Institute of Technology Zurich. Diss ETH*, (16311): 160.
- Arvanitoyannis, I. S., Dionisopoulou, N. (2014). Acrylamide: Formation, Occurrence in Food Products, Detection Methods, and Legislation. *Critical reviews in food science and nutrition*, 54(6): 708-733.
- Boegl, P., Ciesarova, Z., Kiss, E. (2006). Impact of L-asparaginase on acrylamide content in potato products. *Journal of Food and Nutrition Research*, 45(4): 141-146.
- Christova, V., Tishkova, J., and Vrabcheva,T.(2012). Acrylamide in processed foods. *Bulgarian Journal of Chemistry*, 1(3): 123-132.
- Daraei Garmakhany, A., Mirzaei, H. O., Maghsoudlou, Y., Kashaninejad, M. and Jafari, S.M. (2010). Influence of partial drying on oil uptake & quality attributes of French fries. *Journal of Agricultural Science and Technology*. 4(1): 41-47.
- Gökmen, V., Şenyuva, H. Z. (2007). Acrylamide formation is prevented by divalent cations during the Maillard reaction. *Food Chemistry*, 103(1): 196-203.
- Ismail, S. A. M. A., Ali, R. F. M., Askar, M., Samy, W. M. (2013). Impact of pre-treatments on the acrylamide formation and organoleptic evolution of fried potato chips. *American Journal of Biochemistry & Biotechnology*, 9(2): 90-101.
- Keramat, J., LeBail, A., Prost, C., Soltanizadeh, N. (2011). Acrylamide in foods: chemistry and analysis. A review. *Food and bioprocess technology*, 4(3): 340-363.
- Knol, J. J. (2008). Kinetic modeling of acrylamide formation in aqueous reaction systems and potato crisps. Publisher not identified.
- Lindsay, R. C., Jang, S. (2005). Chemical intervention strategies for substantial suppression of acrylamide formation in fried potato products. In *chemistry and safety of acrylamide in food*. pp. 393-404).
- Mestdagh, F. (2007). Formation of acrylamide in potato products and its dietary exposure. Doctoral dissertation, Ghent University.
- Michalak, J., Gujska, E., Klepacka, J. (2011). The effect of domestic preparation of some potato products on acrylamide content. *Plant Foods for Human Nutrition*, 66(4): 307-312.

- Morales, F., Capuano, E., Fogliano, V. (2008). Mitigation strategies to reduce acrylamide formation in fried potato products. *Annals of the New York Academy of Sciences*, 1126(1): 89-100.
- Pedreschi, F., Kaack, K., Granby, K. (2004). Reduction of acrylamide formation in potato slices during frying. *LWT-Food Science and Technology*, 37(6): 679-685.
- Pedreschi, F., Kaack, K., Granby, K., Troncoso, E. (2007). Acrylamide reduction under different pre-treatments in French fries. *Journal of food engineering*, 79(4): 1287-1294.
- Pedreschi, F. (2008). Fried and dehydrated potato products. *Advances in Potato Chemistry and Technology*. Academic Press. USA. pp, 319-337.
- Pedreschi, F., Zuñiga, R. N. (2009). Acrylamide and oil reduction in fried potatoes: a review. *Food*, 3(2): 82-92.
- Pedreschi, F., Granby, K., Risum, J. (2010). Acrylamide mitigation in potato chips by using NaCl. *Food and bioprocess technology*, 3(6): 917-921.
- Perkin, E. (2004). Acrylamide Analysis by Gas Chromatography. USA: PerkinElmer Life and Analytical Sciences, 20(10): 5-7.
- Praegitzer, S. M. (2011). Acrylamide formation and mitigation in processed potato products (Doctoral dissertation, Kansas State University).
- Seal, C. J., De Mul, A., Eisenbrand, G., Haverkort, A. J., Franke, K., Wilms, L. (2008). Risk-benefit considerations of mitigation measures on acrylamide content of foods—a case study on potatoes, cereals and coffee. *British Journal of Nutrition*, 99(2): 1-46.
- Viklund, G. Å., Olsson, K. M., Sjöholm, I. M., Skog, K. I. (2010). Acrylamide in crisps: Effect of blanching studied on long-term stored potato clones. *Journal of Food Composition and Analysis*, 23(2): 194-198.
- Wong, W. W., Chung, S. W., Lam, C. H., Ho, Y. Y., Xiao, Y. (2014). Dietary exposure of Hong Kong adults to acrylamide: results of the first Hong Kong Total Diet Study. *Food Additives & Contaminants: Part A*, 31(5): 799-805.
- Zhang, Y., Zhang, G., Zhang, Y. (2005). Occurrence and analytical methods of acrylamide in heat-treated foods: Review and recent developments. *Journal of Chromatography A*, 1075(1): 1-21.
- Zeng, X., Cheng, K. W., Du, Y., Kong, R., Lo, C., Chu, I. K. et al. (2010). Activities of hydrocolloids as inhibitors of acrylamide formation in model systems and fried potato strips. *Food Chemistry*, 121(2): 424-428.
- Zeng, X. (2010). Preventive potential and mechanism study of food additives on the formation of acrylamide. HKU Theses Online (HKUTO).

Reduction of acrylamide under different pretreatments in French fries

Rahbar Imani, T.¹, Roufegari-Nejad, L.^{2*}

1. M.Sc Graduate in Food Science and Technology, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran

2. Department of Food Sciences, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran

*Corresponding author email: l.roufegari@iaut.ac.ir

(Received: 2015/12/27 Accepted: 2016/5/4)

Abstract

Acrylamide is formed in carbohydrate-rich foods during high temperature thermal processes. There are well-known biological effects from acute exposure to the high levels of acrylamide, so prevention or elimination of its formation is very important to achieve consumer safety. Due to the ever-increasing consumption of potato and high amount of acrylamide in this product and particularly in French-fried potato, the aim of this study was investigating the effect of different pre-treatments effect [blanching in water, immersion in a calcium chloride solution and coating with carboxymethyl cellulose (CMC)] on reduction of acrylamide content as well as sensory properties of the fried potato. In this regard, the the potato samples were fried in 150°C for 7 min and acrylamide content was measured by gas chromatography with flame ionization detection (GC-FID). The results showed that pre-treatments, either alone or in combination, prevented the formation of acrylamide content varying 27% to 90%, which was statistically significant ($p<0.05$). The maximum reduction of acrylamide content was observed in the samples prepared by the combination of three pretreatments. Likewise, the sample blanched, immersed in 0.5% calcium chloride solution and coated with CMC showed the highest score of sensory properties. Consequently, the interaction of the studied pretreatments on the amount of acrylamide content in fried potatoes was significant ($p<0.05$). It seems that the combination of these pretreatments could possibly results in a healthy product.

Keywords: Acrylamide, Blanching, Calcium chloride, Carboxymethyl cellulose, Potato